

[Alfred Jensen.]

nu gældende Ordning, men naar man sammenligner det med de Forslag, der er kommet fra Befolkningsskommissionen, er det jo kun et svagt Resultat, der er kommet ud af det. Befolkningsskommissionens Betænkning har foreligget siden Januar Maaned sidste Aar, og vi synes, at man i denne Forbindelse burde have gennemført de Foranstaltninger, der er foreslaaet af Befolkningsskommissionen.

Vi synes, at man burde have gennemført Moderskabsydelsen. Vi tror nemlig, at de Foranstaltninger, der her foreslaas, i befolkningspolitisk Henseende vil faa meget ringe Betydning. Skal det betyde noget i befolkningspolitisk Henseende, maa der træffes mere vidtgaaende Foranstaltninger, og saa maa man gennemføre Moderskabsydelsen. Jeg ved meget vel, at det her overfor vil blive hævdet, at den vil blive kostbar, og at der er Vanskeligheder ved at skaffe Penge til Veje; men naar man vil træffe Foranstaltninger i befolkningspolitisk Henseende, naar man vil bringe Ofre, maa man ogsaa se paa de Goder, Ofrene medfører, og her mener vi, at Goderne overstiger de Ofre, som vil blive bragt. Vi mener ligeledes, at man i denne Forbindelse i det mindste burde have gennemført Forbud mod Afskedigelse af svangre Kvinder og Mødre. I alt Fald denne Bestemmelse kunde have været gennemført uden at man af økonomiske Aarsager burde vige tilbage herfor.

Det er os ubegribeligt, at man Gang paa Gang i Kommissioner udarbejder udmærkede Forslag, Forslag, som ingen vil bestride er i Stand til at opfylde de Forventninger, man stiller til dem, men at man saa, naar Lovforslagene stilles her i Tinget, fuldstændig skyder disse Kommissionsforslag til Side. Hvorfor skyder man stadig de bedste af den Slags Forslag til Side? Det Spørgsmaal ønsker vi at stille ved dette Lovforslags Behandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Den særdeles velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet af samtlige Ordførere, vil jeg gerne have Lov til at takke for og samtidig straks erklære mig villig til at deltage i Forhandlingen om alle de Enkeltheder, som man maatte ønske at forhandle om. Jeg vil dog fastholde Karakteren af Lovforslaget. Vi kan forhandle om alle Enkeltheder, men de faste Hovedlinier, hvorefter Lovforslaget er bygget op — jeg gaar i øvrigt ud fra, at de ærede Ordførere er enig med mig deri —, maa vi fastholde. Spørgsmaalet om, hvorvidt det offentlige skal be-

tale Medikamenter, er mest et Spørgsmaal om, hvad det koster, om Finansministeren mener at kunne gaa med til det, men det vil vi jo kunne drøfte i Udvalget, hvor jeg ogsaa vil kunne skaffe Lejlighed til Forhandling med Finansministeren.

Det ærede Medlem Hr. Julin har allerede faaet at vide, at der i Aarhus findes en Mødrehjælpsklinik, men ogsaa i Odense er der vist for ganske nylig kommet en i Gang, saaledes at Udtrykket i Lovforslaget om, at der for de bestaaende Mødrehjælpsklinikker skal fastsættes en vis Overgangsordning, er i rigtig Overensstemmelse med de faktiske Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Julin spurgte, om jeg vilde sige noget om, hvorvidt der i § 2 skjultes noget med Hensyn til, at man gennem disse Klinikker skulde medvirke til Svangerskabsafbrydelse paa social Indikation. Herpaa kan jeg afgjort svare nej, der skjuler sig ikke noget her. Det fremgaar af Stk. 2 i samme Paragraf, at det, som er Mødrehjælpsinstitutionens Opgave, er at give Attestation om, at Vejledning og Raadgivning har fundet Sted over for de paagældende Kvinder, som er kommet til Institutionen med den Hensigt at faa foretaget Svangerskabsafbrydelse, saa det er aldeles afgjort, at der ikke skjuler sig noget som helst i den Henseende. Jeg kan i øvrigt ogsaa tilføje, at hvis man havde gjort Forsøg paa at gemme noget af den Slags, vilde det ganske afgjort ikke have været muligt at faa samlet blot de bestaaende Institutioner under denne Lov, idet de ganske bestemt ikke vil have noget som helst med den Side af Sagen at gøre, hvad jeg i øvrigt heller ikke vil.

Man har — det gælder navnlig det ærede Medlem Hr. Julin — talt om det rigtige i ikke at gaa for stærkt frem. Det er jeg fuldstændig enig i. Hvad der gøres paa dette Omraade, maa bygges op, efterhaanden som Befolkningen ønsker det, og efterhaanden som det viser sig nødvendigt. Jeg er ikke uenig i, at Foranstaltningerne i Henhold til denne Lov maaske nok vil blive adskiltigt dyrere end forudsat i Bemærkningerne. Men den Udbygning af disse Institutioner, som vil finde Sted efter denne Lov, vil formentlig føre til, at et af Befolkningsskommissionens andre Forslag, om Moderskabsydelsen, vil kunne gennemføres maaske paa en helt anden Maade, men i alt Fald meget billigere, end hvis vi gennemførte begge Love paa een Gang.

Naar vi nu faar Erfaring for, hvordan denne Lovgivning virker, i hvor høj Grad den udfylder sin Opgave ogsaa i Henseende til